

rigtignok ogsaa Gaarde, hvor man slagter den daarligste, som ikke er afhændelig andre Steder. Med Hensyn til Kreaturer er Spørgsmaalet af mindre Betydning, for det er sjældent, at der i en Gaard slagtes en Ko helt og holdent til eget Brug, og endnu mindre hyppigt passerer det i et Husmandsbrug.

Jeg skal endnu henlede Opmærksomheden paa et Forhold, som bør overvejes, men angaaende hvilket der i Lovforslaget ikke spores det mindste, i hvert Fald kun antydningssvis, i Anmærkningerne. Det er Spørgsmaalet om Kvalitetskontrol. Forslaget taler kun om Sanitetskontrol; men naar der er Tale om Næringsmidlernes Godhed og Handelsværdi, er det meget vigtigt, at der ogsaa etableres en Kvalitetskontrol. Det er mig bekendt, at enkelte af Statens egne Institutioner forlanger Kvalitetskontrol, naar Leverance af Kød udbydes til Licitation. Saaledes har man ved Aarhus Sindssygehospital stillet den Betingelse, at Leverandørerne skal underkaste sig Kvalitetskontrol af Kontrollen ved det offentlige Slagtehus i Aarhus. Det er en meget heldig Bestemmelse; thi man kan ofte blive narret, hvis man gaar i den Tro, at første Klasses Stempel er noget i Retning af Kvalitetsstempel. Mangen Husmoder, der køber første Klasses Kød med fint Stempel, opdager til sin store Ærgrelse, naar hun faar det hjem og skal tilberede det, at det er saa sejgt, at det hverken er til at hugge eller stikke i. Der er intet i Vejen for, at et radmagert Kreatur med den nuværende Sanitetskontrol kan faa første Klasses Stempel, fordi det er et Kreatur, som er fuldstændig frisk, medens det ellers ikke er meget værd. Paa den anden Side kan det ogsaa hænde, at et ret fedt og godt udseende Kreatur kan være fuldstændig tjenligt til Destruktion. Det vilde være meget betryggende, om der ogsaa indførtes en Kvalitetskontrol, saa at Folk kunde se, hvad de fik for deres Penge, og det vilde jo ogsaa være af Betydning paa anden Maade. Jeg haaber, at det, inden Forhandlingen om Forslaget sluttes, skal lykkes at naa et lidt større Skridt fremad i den rigtige Retning, end der her er foreslaaet, saa at man kommer nærmere hen mod en betryggende og ensartet Landskontrol. Men derom maa der naturligvis forhandles i et Udvalg, og jeg forstod, at den ærede Ordfører for Venstre havde til Hensigt at foreslaa Lovforslaget henvist til et saadant. Jeg skal derfor kun henstille, at Forslaget henvises til samme Udvalg, som behandler Spørgsmaalet om Destruktion af selvdøde Dyr. Det er et

Spørgsmaal, som i alt Fald staar i nogen Forbindelse med de Spørgsmaal, Lovforslaget angaar. I øvrigt vil jeg anbefale Lovforslaget til den mest velvillige Overvejelse i Tinget og Udvalget i det Haab, at Arbejdet fører til det Resultat, at vi faar en bedre og mere betryggende Kødkontrol end den, vi har i Øjeblikket.

Moesgaard-Kjeldsen: Det er naturligt, at Lovgivningsmagten med visse Aars Mellemrum optager til ny Behandling saadanne Spørgsmaal som det, der ligger for her om indenrigs Kødkontrol. Der indhøstes gennem Aarene forskellige Erfaringer indenfor Administrationen, der har at gøre med den gældende Lov, og det er naturligt, at disse Spørgsmaal forelægges Rigsdagen og der behandles i et Udvalg, saa at vi derigennem bliver i Stand til som Repræsentanter for Befolkningen at vejlede Administrationen i Henseende til de Ændringer, man maatte sætte Pris paa at faa gennemført dels til Betryggelse af Befolkningens Livskaar og dels til, hvis det er muligt, en Billiggørelse, en Simplificering af Tilværelsen. Der er siden 1911, da den nugældende Kødlov traadte i Kraft, og navnlig under Krigen, indhøstet adskillige Erfaringer, saaledes som der ogsaa henvises til i Bemærkningerne til Lovforslaget. Det er da ganske naturligt, at Justitsministeren har fundet sig foranlediget til at fremsætte dette Lovforslag. Hvorvidt det er rigtigt at gaa til en tvungen Kødkontrol over hele Landet, saaledes som man gennem det foreliggende Lovforslag tilsigter, er et Spørgsmaal, der vistnok nærmere maa undersøges i et Udvalg. Jeg maa dog erkende, at Lovforslaget i sin Form er meget behersket og meget beskedent, og jeg vil mene, at det er muligt at tage imod Lovforslaget, i hvert Fald under Hensyn til Tendensen i det. Jeg forstaar godt, at man fra adskillige Kommuner, specielt Landkommuner, vil gøre Indvendinger, og jeg erkender, at det er berettiget; thi det vil være forbundet med ret store Vanskeligheder at gaa til en tvungen Kødkontrol, selv under en saa mild Form som den her foreslaaede. Men jeg tror, man vil give Tilslutning til Lovforslagets Tendens.

Skulde det imidlertid lykkes at faa en tvungen Kødkontrol over hele Landet, vil jeg mene, at vi maa gaa til en Simplificering af Lovforslagets § 1. Jeg skal pege paa, at i Lovforslagets § 1 siges, at Landbrugsministeren skal vælge Tilsyn, som skal føre Kontrol, og Tilsynet skal udarbejde Regler, hvorefter Kontrollen skal foregaa. Nu finder jeg, at naar Landbrugsministeriets Embedsmænd